

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

14615/04 (Presse 321)

(OR. en)

PERSMEDEDELING

2618e zitting van de Raad

Justitie en Binnenlandse Zaken

Brussel, 19 november 2004

Voorzitter

de heer Piet Hein DONNER

minister van Justitie

de heer Johan REMKES

minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

mevrouw Rita VERDONK

minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

van Nederland

Voornaamste resultaten van de Raadszitting

De Raad heeft overeenstemming bereikt over de drugsstrategie van de EU voor het tijdvak 2005-2012. Het kader en de prioriteiten die in de nieuwe strategie zijn vastgelegd, moeten dienen als basis voor twee opeenvolgende EU-actieplannen inzake drugs van elk vier jaar.

Raad heeft overeenstemming bereikt over een algemene oriëntatie over de richtlijn betreffende een specifieke procedure voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op wetenschappelijk onderzoek. In de ontwerp-richtlijn worden de voorwaarden vastgesteld voor de toelating van onderzoekers uit derde landen tot de lidstaten voor een periode van meer dan drie maanden om onderzoeksprojecten uit te voeren in het kader van een gastovereenkomst met een onderzoeksinstelling.

De Raad heeft overeenstemming bereikt over gemeenschappelijke basisbeginselen voor het beleid inzake de integratie van immigranten in de Europese Unie.

Tot slot heeft de Raad een besluit aangenomen ter benoeming van de voorzitter en de overige leden van de Commissie, dat van kracht wordt op 22 november 2004.

INHOUD¹

DEELNEMERS	5
BESPROKEN PUNTEN	
OPERATIONELE POLITIESAMENWERKING (TASK FORCE VAN EU-POLITIECHEFS).....	7
MAATREGELEN TEGEN VERONTREINIGING VANAF SCHEPEN	9
EU-DRUGSSTRATEGIE 2005-2012	11
SPECIFIEKE PROCEDURE VOOR DE TOELATING VAN ONDERDANEN VAN DERDE LANDEN MET HET OOG OP WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK	13
BELEID INZAKE DE INTEGRATIE VAN IMMIGRANTEN IN DE EUROPESE UNIE - <i>Conclusies van de Raad</i>	15
ANDERE GOEDGEKEURDE PUNTEN	
<i>INSTITUTIONELE ZAKEN</i>	
– Benoeming van de voorzitter en de overige leden van de Commissie.....	26
<i>JUSTITIE EN BINNENLANDSE ZAKEN</i>	
– Terrorismefinanciering - Verdrag van de Raad van Europa *	27
– Westelijke Balkan: Bestrijding van georganiseerde criminaliteit - <i>Conclusies van de Raad</i>	28
– Minimumnormen voor de procedures voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus *	30
<i>EXTERNE BETREKKINGEN</i>	
– Graden van samenwerking op beveiligingsgebied met Zwitserland en Kroatië.....	31
<i>ECONOMISCHE EN FINANCIËLE ZAKEN</i>	
– BTW - Duitsland - Uitgaven voor goederen en diensten	31
<i>ONTWIKKELINGSBELEID</i>	
– ACS - Begroting van het Centrum voor de ontwikkeling van het bedrijfsleven	32
<i>EUROPEES VEILIGHEIDS- EN DEFENSIEBELEID</i>	
– Uitwisseling van gerubriceerde gegevens - Roemenië	32
<i>HANDELSBELEID</i>	
– EU/Oekraïne - Overeenkomst betreffende ijzer- en staalproducten *	32

¹

- Wanneer de Raad verklaringen, conclusies of resoluties heeft aangenomen, wordt dat in de titel van het betrokken punt vermeld. De aangenomen teksten staan tussen aanhalingstekens.
- De documenten waarvan het nummer in de tekst wordt genoemd, staan op de internetsite van de Raad <http://ue.eu.int>.
- Besluiten ten aanzien waarvan verklaringen voor de Raadsnotulen zijn afgelegd die beschikbaar zijn voor het publiek, zijn aangegeven met een asterisk; de tekst van de verklaringen staat op de bovengenoemde internetsite van de Raad en is ook verkrijgbaar bij de Persdienst.

VISSERIJ

- Visserijcommissie voor de Middellandse Zee - Stemrecht33

TRANSPARANTIE

- Toegang van het publiek tot documenten33

BENOEMINGEN

- Economisch en Sociaal Comité.....34

DEELNEMERS

De regeringen van de lidstaten en de Europese Commissie waren als volgt vertegenwoordigd:

België:

de heer Patrick DEWAELE

vice-eerste-minister en minister van Binnenlandse Zaken

Tsjechische Republiek

de heer František BUBLAN

minister van Binnenlandse Zaken

de heer Roman POLAŠEK

vice-minister van Justitie

Denemarken:

de heer Claus GRUBE

permanent vertegenwoordiger

Duitsland:

de heer Fritz Rudolf KÖRPER

parlementair staatssecretaris van Binnenlandse Zaken

Estland:

de heer Margus LEIVO

minister van Binnenlandse Zaken

Griekenland:

de heer Manolis KEFALOGIANNIS

minister van Koopvaardij

Spanje:

de heer José Antonio ALONSO SUÁREZ

minister van Binnenlandse Zaken

Frankrijk:

de heer Pierre SELLAL

permanent vertegenwoordiger

Ierland:

mevrouw Anne ANDERSON

permanent vertegenwoordiger

Italië:

de heer Rocco Antonio CANGELOSI

permanent vertegenwoordiger

Cyprus:

de heer Doros THEODOROU

minister van Justitie en Openbare Orde

Letland:

de heer Ēriks JĒKABSONS

minister van Binnenlandse Zaken

mevrouw Vineta MUIŽNIECE

minister van Justitie

Litouwen:

de heer Virgilijus BULOVAS

minister van Binnenlandse Zaken

de heer Vytautas MARKEVIČIUS

minister van Justitie

Luxemburg:

de heer Luc FRIEDEN

minister van Justitie, minister van de Schatkist en van Begroting

de heer Nicolas SCHMIT

minister belast met Buitenlandse Zaken en Immigratie

Hongarije

de heer József PETRÉTEI
de heer Gabor JUHÁSZ

minister van Justitie
staatssecretaris

Malta:

de heer Tonio BORG

vice-minister-president, minister van Justitie en
Binnenlandse Zaken

Nederland:

de heer Johan REMKES
de heer Piet Hein DONNER
mevrouw Rita VERDONK

minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
minister van Justitie
minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie

Oostenrijk:

mevrouw Karin MIKLAUTSCH

minister van Justitie

Polen:

de heer Pawel DAKOWSKI

onderstaatssecretaris, ministerie van Binnenlandse Zaken
en Bestuurszaken

de heer Sylwester KRÓLAK

adjunct-staatssecretaris, ministerie van Justitie

Portugal:

de heer Daniel VIEGAS SANCHEZ
de heer Paulo CASTRO RANGEL

minister van Binnenlandse Zaken
staatssecretaris, toegevoegd aan de minister van Justitie

Slovenië:

de heer Rado BOHINC
mevrouw Zdenka CERAR

minister van Binnenlandse Zaken
minister van Justitie

Slowakije:

de heer Martin PADO

staatssecretaris van Binnenlandse Zaken

Finland:

de heer Kari RAJAMÄKI

minister van Binnenlandse Zaken

Zweden:

de heer Thomas BODSTRÖM

minister van Justitie

Verenigd Koninkrijk:

mevrouw Caroline FLINT

staatssecretaris van Binnenlandse Zaken

Commissie:

de heer António VITORINO

lid

BESPROKEN PUNTEN**OPERATIONELE POLITIESAMENWERKING (TASK FORCE VAN EU-POLITIECHEFS)**

De Raad komt het volgende overeen:

1. De Europese Raad van 17-18 juni 2004 heeft de Raad verzocht "verder te werken aan de voorstellen voor een versterking van het operationeel vermogen van de Task Force van hoofden van politie, opdat uiterlijk in december 2004 nieuwe regelingen kunnen worden aangenomen."
2. Thans heeft de TFHP enerzijds een rol als beleidsvormer en anderzijds een operationele rol bij de coördinatie van concrete operaties.

– Operationele taken:

Voorzover de TFPH bijdraagt aan de planning en de coördinatie van operationele acties, is het wenselijk de Task Force hoofden van politie als Task Force dichter bij Europol te brengen.

Europol zal derhalve in beginsel als gastheer optreden van de desbetreffende vergaderingen en functionele ondersteuning bieden (bv.: dreigingsanalyses, ondersteuning van gespecialiseerd criminaliteitsonderzoek, bijstand aan deskundigen bij operationele debriefing, enz.^{1 2}

De vergaderingen kunnen worden bijgewoond door (vertegenwoordigers van) de hoofden van politie en/of deskundigen, afhankelijk van het niveau en het onderwerp van de vergadering, en door de Commissie.

¹ Deze regeling is van toepassing onverminderd

- de bepalingen over de Raad van bestuur van Europol en de Hoofden van de Nationale Europol-Eenheden, waarmee toch voor de nodige coördinatie moet worden gezorgd; en
- het feit dat het mandaat van de Task Force van de hoofden van politie ruimer is dan het bevoegdheidsgebied van Europol (bv.: handhaving van de openbare orde en veiligheid).

² Een of twee ambtenaren van Europol dienen permanent beschikbaar te zijn om onder gezag van het voorzitterschap deze vergaderingen van de Task Force administratief te ondersteunen. Bovendien zal het Raadssecretariaat nauw bij deze activiteiten betrokken worden om de coördinatie met het werk van de Raad te waarborgen.

– Strategische taken:

Gezien hun strategische rol in de Europese politiesamenwerking, is het wenselijk dat de hoogste vertegenwoordigers van de politie van de lidstaten binnen de structuren van de Raad bijeenkomen. Op die wijze kunnen strategieën en vraagstukken met betrekking tot structurele problemen worden besproken en kan in het licht van de Raadsbesprekingen een duidelijk operationeel standpunt worden geformuleerd. Het zal bovendien de verantwoordingsplicht van het Europese operationele samenwerking waarborgen.

3. In afwachting van de definitieve instelling van het intern veiligheidscomité bedoeld in artikel III-261 van het Grondwettelijk Verdrag en punt 2.5 van het Haags Programma, wordt voorgesteld dat elk aantredend voorzitterschap de hoofden van politie een of twee keer bijeenroept tezamen met het Comité van artikel 36, dan wel in een andere formatie die zij geschikt vinden.

MAATREGELEN TEGEN VERONTREINIGING VANAF SCHEPEN

De Raad heeft het ontwerp-kaderbesluit tot versterking van het strafrechtelijk kader voor de bestrijding van verontreiniging vanaf schepen besproken.

Het debat handelde vooral over lozingen in de territoriale wateren, de exclusieve economische zone of gelijkwaardige zones van een lidstaat. In geval van dergelijke lozingen zouden, overeenkomstig de compromistekst van het voorzitterschap, vaartuigen die de vlag voeren van andere lidstaten niet beschouwd worden als een vreemd vaartuig in de zin van artikel 230 het VN-Verdrag inzake het recht van de zee en kan in die gevallen personen die aansprakelijk worden gesteld derhalve ook een vrijheidsstraf worden opgelegd.

Verder werden nog de volgende punten besproken: het verband tussen het kaderbesluit, MARPOL (Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen) en UNCLOS (Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee), en over de mogelijkheid een plafond in te voeren voor de boetes die aan rechtspersonen worden opgelegd.

Opgemerkt moet worden dat de tekst van dit kaderbesluit is besproken in de zitting van de Raad JBZ op 25 en 26 oktober 2004 en dat het voorzitterschap er nota van heeft genomen dat drie lidstaten niet met de voorgestelde tekst konden instemmen.

De bestrijding van opzettelijke of door grove nalatigheid veroorzaakte verontreiniging vanaf schepen is een van de prioriteiten van de Europese Unie. De conclusies van de Europese Raad van Kopenhagen van 12 en 13 december 2002 (punten 32 tot en met 34) en meer bepaald de verklaring van de Raad JBZ van 19 december 2002 naar aanleiding van het vergaan van de tanker de Prestige getuigen van de vastbeslotenheid van de Unie om alle maatregelen te treffen die nodig zijn om herhalingen van dergelijke schade te voorkomen.

Daarom heeft de Raad in juni een gemeenschappelijk standpunt vastgesteld over een richtlijn inzake verontreiniging vanaf schepen en invoering van sancties, inclusief strafrechtelijke sancties, voor milieumisdrijven die gericht is op de onderlinge aanpassing van de nationale wetgevingen met betrekking tot de omschrijving van, het plegen van, de deelneming aan en de uitlokking van de bedoelde delicten enerzijds, het, mogelijk strafrechtelijke, karakter van de sancties die kunnen worden opgelegd anderzijds. Zij omvat voorts een aantal technische en operationele begeleidende maatregelen.

Ter aanvulling van deze bepalingen zou moeten worden gezorgd voor een zodanige harmonisatie van, onder meer, het strafniveau ten aanzien van natuurlijke personen en rechtspersonen die dergelijke delicten hebben gepleegd of daarvoor aansprakelijk zijn dat recht wordt gedaan aan de ernst van de feiten.

Dit door de Raad JBZ besproken kaderbesluit heeft derhalve ten doel de richtlijn, waarover de Raad in juni overeenstemming heeft bereikt, aan te vullen met uitvoeringsbepalingen op strafrechtelijk gebied.

Tegelijkertijd zullen bepalingen worden vastgesteld om het strafrechtelijk onderzoek te vergemakkelijken. De lidstaten zullen gemeenschappelijke onderzoeksteams kunnen instellen waarbij Europol kan worden betrokken.

Voorts zullen er regels voor samenwerking worden vastgesteld die garanderen dat delicten doeltreffend worden vervolgd. Daartoe zal de Europese Unie de in het kader van regionale of internationale organisaties verkregen resultaten aanvullen. Het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee van 1982, dat door alle lidstaten van de Unie is ondertekend en waarbij de Europese Gemeenschap verdragsluitende partij is, is in dit verband bijzonder belangrijk.

Iedere lidstaat draagt er zorg voor dat de in het kaderbesluit bedoelde delicten strafbaar worden gesteld met doeltreffende, evenredige en afschrikkende strafrechtelijke sancties.

De strafrechtelijke sancties kunnen gepaard gaan met andere sancties of maatregelen, in het bijzonder boetes, of het uitsluiten van een natuurlijke persoon van het verrichten van activiteiten waarvoor officiële toestemming of goedkeuring vereist is, dan wel van het oprichten, beheren of leiden van een firma of stichting, wanneer de feiten die tot de veroordeling van die persoon hebben geleid een duidelijk gevaar voor herhaling van soortgelijke strafbare activiteiten in de toekomst inhouden.

Wat sancties tegen rechtspersonen betreft, draagt iedere lidstaat er zorg voor dat tegen een rechtspersoon die aansprakelijk is gesteld, sancties of maatregelen kunnen worden getroffen die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn, zoals al dan niet strafrechtelijke boetes, uitsluiting van het recht op overheidsvoorzieningen of -steun: een tijdelijk of permanent verbod op het uitoefenen van commerciële activiteiten; plaatsing onder rechterlijk toezicht; liquidatie door de rechter; of de verplichting om specifieke maatregelen te nemen teneinde de gevolgen weg te nemen van het delict dat tot de aansprakelijkheid van de rechtspersoon heeft geleid.

EU-DRUGSSTRATEGIE 2005-2012

De Raad heeft overeenstemming bereikt over een nieuwe drugsstrategie van de EU voor het tijdvak 2005-2012 en zal die met het oog op goedkeuring aan de Europese Raad van 17 december 2004 toezenden. Het kader en de prioriteiten die in de nieuwe strategie zijn vastgelegd, moeten dienen als basis voor twee opeenvolgende EU-actieplannen inzake drugs van elk vier jaar.

Ofschoon in de strategie de nadruk ligt op de inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, wordt ook erkend dat een consistent nationaal vervolgingsbeleid in alle lidstaten een voorwaarde is voor een gemeenschappelijk en geloofwaardig handhavingsbeleid van de EU inzake drugs. De lidstaten zullen ernaar streven de normen op het gebied van de vervolgingspraktijk consistent te maken. Voorts zullen de evaluatie van de werking van het kaderbesluit betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel, samen met de evaluatie van de gevolgen voor de internationale justitiële samenwerking op het gebied van de illegale drugshandel, een integrerend deel van de strategie uitmaken.

De nieuwe drugsstrategie is in de allereerste plaats gebaseerd op de fundamentele beginselen van het EU-recht en bevordert in alle opzichten de fundamentele waarden van de Unie: eerbied voor de menselijke waardigheid, vrijheid, democratie, gelijkheid, solidariteit, de rechtsstaat en de mensenrechten. Doel is het welzijn van de maatschappij en van het individu te beschermen en te verbeteren, de volksgezondheid te beschermen, het grote publiek een hoge graad van veiligheid te bieden, en een evenwichtige, geïntegreerde aanpak van het drugsprobleem te bewerkstelligen.

De strategie is ook gebaseerd op de desbetreffende VN-verdragen (het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen (1961), zoals gewijzigd bij het Protocol van 1972, het Verdrag inzake psychotrope stoffen (1971) en het Verdrag tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen (1988)), die belangrijke juridische instrumenten zijn in de strijd tegen de drugsproblematiek. Daarnaast is tijdens de speciale zitting inzake drugs van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties van 1998 het belang benadrukt van de geïntegreerde en evenwichtige aanpak, waarbij het verminderen van het aanbod en het terugdringen van de vraag elkaar onderling versterkende elementen van het drugsbeleid vormen.

Het probleem van verdovende middelen wordt hoofdzakelijk op lokaal en nationaal niveau ervaren, maar is een mondiaal vraagstuk dat in een internationale context moet worden aangepakt. Maatregelen die op het niveau van de EU worden uitgevoerd, spelen in dat verband een belangrijke rol. In het algemeen zijn de inspanningen van de EU gericht op de coördinatie van alle betrokken actoren. Wat volksgezondheid betreft, vult de Gemeenschap het optreden van de lidstaten aan ter vermindering van de schade aan de gezondheid door drugsgebruik, met inbegrip van voorlichting en preventie.

Op het gebied van chemische precursoren, die kunnen worden aangewend voor de productie van illegale drugs, voorziet de wetgeving van de EG in een kader voor de controle van de precursorenhandel in de Gemeenschap en met derde landen. Ten aanzien van het witwassen van geld zijn er in de communautaire wetgeving een aantal maatregelen vastgesteld om ook het witwassen van opbrengsten uit de drugshandel te voorkomen. Op het gebied van justitie en binnenlandse zaken, is de samenwerking tussen de autoriteiten van politie, douane en justitie een essentieel element bij het voorkomen en bestrijden van de drugshandel. In dat verband is de aanneming van een kaderbesluit over drugshandel een belangrijke stap in de vastlegging van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel. Tot slot neemt de EU op het gebied van de externe betrekkingen internationale maatregelen en een combinatie van beleidsinitiatieven, zoals de actieplannen en de dialoog over drugs met diverse regio's wereldwijd, en de hulp middels ontwikkelingssamenwerking.

Doel van de Europese Strategie is een meerwaarde te zijn voor de nationale strategieën, met eerbiediging van de in de Verdragen vastgelegde beginselen van subsidiariteit en proportionaliteit. In de Strategie wordt benadrukt dat lidstaten moeten nadenken over de gevolgen van hun nationale strategie voor de overige lidstaten, over hoe de nationale strategieën van verschillende lidstaten elkaar kunnen ondersteunen en over hoe die strategieën kunnen bijdragen tot het bereiken van doelstellingen van de Strategie van de Europese Unie. De strategie wil tevens ruimte laten voor de kansen en de dynamiek op lokaal, regionaal, nationaal en internationaal niveau, en wil de beschikbare middelen optimaal benutten. Er is bovendien rekening gehouden met de organisatorische en financiële beperkingen van de lidstaten en de EU-instellingen.

Tot slot bouwt deze strategie voort op de EU-drugsstrategie 2000-2004 en het EU-actieplan inzake drugs (2000-2004) en houdt zij naast deze twee teksten ook rekening met de evaluatie halverwege van het actieplan, de reactie van de Raad op deze evaluatie halverwege, alsmede met de resultaten van de eindevaluatie.

SPECIFIEKE PROCEDURE VOOR DE TOELATING VAN ONDERDANEN VAN DERDE LANDEN MET HET OOG OP WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK

De Raad heeft een algemene oriëntatie aangenomen over de richtlijn betreffende een specifieke procedure voor de toelating van onderdanen van derde landen met het oog op wetenschappelijk onderzoek.

In de ontwerp-richtlijn worden de voorwaarden vastgesteld voor de toelating van onderzoekers uit derde landen tot de lidstaten voor een periode van meer dan drie maanden om onderzoeksprojecten uit te voeren in het kader van gastovereenkomsten met onderzoeksinstellingen.

Volgens de ontwerptekst zullen houders van een verblijfstitel voor onderzoekers op de volgende gebieden dezelfde behandeling genieten als de nationale onderdanen:

- erkenning van diploma's, certificaten en andere beroepskwalificaties, overeenkomstig de van toepassing zijnde nationale procedures;
- arbeidsvoorwaarden, met inbegrip van de salariërings- en ontslagvoorwaarden;
- takken van sociale zekerheid in de zin van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 (betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen);
- belastingvoordelen;
- toegang tot goederen en diensten en de levering van voor het publiek beschikbare goederen en diensten.

Onderdanen van derde landen die krachtens de richtlijn als onderzoeker zijn toegelaten, zullen ook een deel van hun onderzoek in een andere lidstaat mogen verrichten.

Teneinde de kerndoelstelling te verwezenlijken, namelijk van de Europese Unie de meest concurrerende en dynamische kenniseconomie van de wereld te maken, heeft de Europese Raad van Lissabon in maart 2000 de Raad en de Commissie verzocht om, in voorkomend geval tezamen met de lidstaten, de nodige "maatregelen te treffen om tegen 2002 de hinderpalen voor de mobiliteit van onderzoekers in Europa te verwijderen en om onderzoekstalent van hoge kwaliteit in Europa aan te trekken en te behouden" Deze wens is nog eens bevestigd door de Raad, die in zijn conclusies van 26 november 2002 de lidstaten verzoekt om in samenwerking met de Commissie, de lopende acties voor de verdere ontwikkeling van de Europese Onderzoeksruiimte te versterken, in het bijzonder door bevordering, of voortgezette bevordering, van de komst en het verblijf van onderzoekers uit derde landen. Ook het Parlement heeft zich in deze zin uitgelaten, met name in een verslag van 9 mei 2000 en in een resolutie van 18 mei 2000.

Er is vastgesteld dat de Europese Unie voor 2010 naar schatting 700.000 extra onderzoekers nodig zal hebben om de doelstelling van de Europese Raad van Barcelona te verwezenlijken, namelijk voor het eind van het decennium 3% van het BBP van de lidstaten investeren in onderzoek en technologische ontwikkeling. Omdat de Europese Unie zo'n groot aantal onderzoekers waarschijnlijk niet binnen haar eigen grenzen kan vinden, moeten er ook maatregelen worden genomen om meer onderzoekers van buiten de Unie aan te trekken.

BELEID INZAKE DE INTEGRATIE VAN IMMIGRANTEN IN DE EUROPESE UNIE -
Conclusies van de Raad

De Raad nam de volgende conclusies aan:

"Herinnerend aan eerdere conclusies van de Europese Raad, in het bijzonder de conclusies van de Europese Raad van Brussel van 4/5 november 2004 over het Haags Programma en van de Europese Raad van Thessaloniki van juni 2003, volgens welke het van belang is dat gemeenschappelijke basisbeginselen op dit gebied worden vastgesteld (conclusie 31), alsmede aan de bestaande ontwikkelingen op het gebied van integratie in de Europese context.

Overwegende hetgeen volgt:

1. Immigratie is een permanent gegeven in de Europese samenleving. Indien de immigrantenstromen - waarbij in de hele tekst onder immigranten wordt verstaan: immigranten die legaal op het grondgebied van de lidstaten verblijven - ordelijk verlopen en goed worden beheerd, leveren ze de lidstaten veel voordelen op, waaronder een sterkere economie, grotere sociale cohesie, een groter veiligheidsgevoel, en culturele diversiteit. Al deze voordelen samen bevorderen in alle lidstaten het Europese proces en versterken de positie van de Unie in de wereld. Daarom is een doeltreffend beheer van migratie door iedere lidstaat in ieders belang.
2. Een kritiek aspect van migratiebeheer is de succesvolle integratie van legaal in de Unie verblijvende immigranten en hun nakomelingen. Tegelijk kan immigratiebeleid bijdragen tot het welslagen van het integratiebeleid. Het is voor de lidstaten van vitaal belang om een samenleving in stand te houden en verder te ontwikkelen waarin nieuwkomers zich welkom voelen, die wordt gekenmerkt door een geest van wederzijds begrip en wederzijdse aanpassing, en waar ten aanzien van alle ingezetenen - nieuwe en oude - duidelijke verwachtingen worden gekoesterd.
3. Integratie vindt tegelijkertijd plaats op het niveau van het individu, het gezin, de algemene samenleving en de staat, en heeft betrekking op alle facetten van het leven: in feite kan integratie zich gemakkelijk over een generatie of meer uitstrekken. Daarom is een succesvol integratiebeleid gebaseerd op de betrokkenheid van de plaatselijke, regionale en nationale instellingen waarmee immigranten zowel in de openbare als in de particuliere sfeer te maken hebben. De ontwikkeling en uitvoering van een integratiebeleid valt dan ook in de eerste plaats onder de verantwoordelijkheid van de individuele lidstaten en niet onder die van de Unie in haar geheel.

4. Wanneer een individuele lidstaat geen succesvol integratiebeleid uitstippelt en ontwikkelt, kan zulks in verschillende opzichten nadelige gevolgen hebben voor andere lidstaten en de Europese Unie. Het kan bijvoorbeeld gevolgen hebben voor de economie en de arbeidsparticipatie, de eerbiediging van de mensenrechten ondermijnen, ertoe leiden dat de Europeanen minder bereid zijn om hun internationale verplichtingen na te komen ten aanzien van vluchtelingen en anderen die internationale bescherming behoeven, en vervreemding en spanningen in de samenleving creëren.
5. Welke integratiemaatregelen een samenleving precies beslist uit te voeren, moet door de individuele lidstaten worden bepaald. Het is echter duidelijk in het gemeenschappelijk belang van alle lidstaten van de Unie dat iedere individuele lidstaat doeltreffende integratiestrategieën volgt.
6. Deze beleidsmaatregelen zullen per lidstaat sterk verschillen. Zij moeten afgestemd zijn op de individuele behoeften van de samenleving van het gastland en rekening houden met de geschiedenis en het rechtskader van iedere afzonderlijke lidstaat. Zij kunnen ook gericht zijn op diverse doelgroepen, waarvan de samenstelling per lidstaat verschilt - bijvoorbeeld gaande van tijdelijke werknemers tot permanente ingezetenen en tot de kinderen van immigranten; van personen die op toelating wachten tot personen die reeds in het land verblijven; van immigranten die het burgerschap hebben verworven tot reeds lang in het land gevestigde onderdanen van derde landen; en van hooggeschoolde vluchtelingen tot mensen die de meest elementaire vaardigheden nog moeten verwerven.
7. Het is van essentieel belang een reeks gemeenschappelijke basisbeginselen van de EU inzake integratie te ontwikkelen, niet alleen wegens de verscheidenheid van ervaringen en omstandigheden, maar ook omdat alle lidstaten belang hebben bij een akkoord over gemeenschappelijke doelstellingen inzake integratie.
8. De gemeenschappelijke basisbeginselen hebben de volgende doelen:
 - a. de lidstaten te helpen bij het formuleren van een integratiebeleid door hun een eenvoudige, niet-bindende maar doordachte leidraad met basisbeginselen aan te reiken waartegen zij hun eigen inspanningen kunnen afwegen en beoordelen. Zij kunnen deze basisbeginselen ook gebruiken om prioriteiten te stellen en hun eigen meetbare doelstellingen verder te ontwikkelen. Het is aan de afzonderlijke lidstaten om uit te maken of deze beginselen dienstig zijn bij het uitstippelen van beleid voor andere doelgroepen voor integratie. De beginselen zullen aldus relevant zijn voor zowel lidstaten met heel veel ervaring met omvangrijke immigratie als lidstaten die nog niet zo lang de plaats van bestemming van grote aantallen immigranten zijn;

- b. voor de lidstaten als uitgangspunt te dienen om na te gaan hoe de EU-, de nationale, de regionale en de plaatselijke autoriteiten zich met elkaar kunnen verstaan bij de ontwikkeling en uitvoering van het integratiebeleid. Voorts kunnen de gemeenschappelijke basisbeginselen ook helpen bij het bepalen van de manier waarop andere actoren die met integratie te maken hebben (bijvoorbeeld de sociale partners, NGO's, vrouwen- en migrantenorganisaties, bedrijven en andere particuliere instellingen) bij dit beleid kunnen worden betrokken;
- c. complementair en in volledige synergie te zijn met de bestaande regelgevingskaders, waaronder de internationale instrumenten inzake mensenrechten, de communautaire instrumenten die integratiebepalingen bevatten, de EU-doelstellingen op het gebied van gelijkheid van man en vrouw en non-discriminatie en andere EU-beleidsmaatregelen;
- d. een hulp te zijn bij het structureren van de geregelde dialoog tussen regeringen en alle overige betrokken instellingen en belanghebbenden op EU-niveau;
- e. voor de EU als basis en hulpmiddel te dienen om na te gaan hoe bestaande EU-instrumenten met betrekking tot integratie verder kunnen worden ontwikkeld; en
- f. de Raad te helpen om zich te beraden op en, te zijner tijd, een akkoord te bereiken over mechanismen en beleidsmaatregelen op EU-niveau die nodig zijn om de nationale en plaatselijke inspanningen op het gebied van het integratiebeleid te ondersteunen, met name via leren en kennisverspreiding in de gehele EU.

Herinnerend aan de bovenstaande beschouwingen en doelstellingen van de gemeenschappelijke basisbeginselen,

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE EN DE VERTEGENWOORDIGERS VAN DE REGERINGEN VAN DE LIDSTATEN, IN HET KADER VAN DE RAAD BIJEEN

Stellen de volgende gemeenschappelijke basisbeginselen vast voor het beleid inzake integratie van immigranten in de Europese Unie, welke beginselen afzonderlijk zullen worden toegelicht in de bijlage;

- 9. Integratie is een dynamisch tweerichtingsproces van wederzijdse aanpassing door alle immigranten en ingezetenen van de lidstaten
- 10. Integratie impliceert eerbied voor de fundamentele waarden van de Europese Unie.
- 11. Werkgelegenheid is een cruciaal onderdeel van het integratieproces en is van essentieel belang voor de participatie van immigranten, voor de bijdrage van immigranten aan de samenleving van het gastland, en voor het zichtbaar maken van deze bijdragen.

12. Basiskennis van de taal, de geschiedenis en de instellingen van de gastsamenleving is onontbeerlijk voor integratie; immigranten in staat stellen deze basiskennis te verwerven, is essentieel voor een succesvolle integratie.
13. Inspanningen op onderwijsgebied zijn van essentieel belang om immigranten, en met name hun nakomelingen, voor te bereiden om succesvollere en actievere deelnemers aan de samenleving te worden.
14. Niet-discriminerende toegang van immigranten tot de instellingen, alsook tot openbare en particuliere goederen en diensten, op voet van gelijkheid met nationale onderdanen is een essentiële grondslag voor een betere integratie.
15. Frequente omgang tussen immigranten en burgers van de lidstaten is een fundamenteel mechanisme voor integratie. Gemeenschappelijke fora, interculturele dialoog, onderricht over immigranten en immigrantenculturen, en het bevorderen van de levensomstandigheden in het stadsmilieu versterken de interactie tussen immigranten en burgers van de lidstaten.
16. Het beleven, respectievelijk belijden van diverse culturen en religies is gewaarborgd krachtens het Handvest van de Grondrechten en dient gevrijwaard te worden, tenzij de praktijk in dezen botst met andere onschendbare Europese rechten of met nationaal recht.
17. De deelname van immigranten aan het democratisch proces en de opstelling van integratiebeleid en -maatregelen, met name op lokaal niveau, ondersteunt hun integratie.
18. Het opnemen van integratiebeleid en -maatregelen in alle betrokken beleidssectoren, bestuursniveaus en openbare diensten, vormt een belangrijke overweging bij de totstandkoming en uitvoering van het overheidsbeleid.
19. Het ontwikkelen van duidelijke doelstellingen, indicatoren en evaluatiemechanismen is noodzakelijk voor bijstelling van het beleid, evaluatie van de vorderingen bij de integratie, en voor een doeltreffender informatie-uitwisseling.

GEMEENSCHAPPELIJKE BASISBEGINSELEN VOOR HET BELEID INZAKE DE INTEGRATIE VAN IMMIGRANTEN IN DE EUROPESE UNIE

De toelichtingen zijn bedoeld om richting te geven aan de gemeenschappelijke basisbeginselen. De beschrijving is indicatief en geenszins uitputtend; zij zal later verder uitgewerkt worden.

1. Integratie is een dynamisch tweerichtingsproces van wederzijdse aanpassing door alle immigranten en ingezetenen van de lidstaten

Integratie is een dynamisch, langlopend en onafgebroken tweerichtingsproces van wederzijdse aanpassing, en is geen statisch resultaat. Het vergt niet alleen de participatie van immigranten en hun nakomelingen, maar ook van iedere ingezetene. Het integratieproces behelst aanpassing door immigranten, zowel mannen als vrouwen, die allen rechten en verantwoordelijkheden hebben in relatie tot hun nieuwe land van verblijf. Daarbij is ook de samenleving van het gastland betrokken, die de gelegenheid zou moeten scheppen voor een volledige economische, sociale, culturele en politieke participatie van de immigranten. Daarom worden de lidstaten aangemoedigd om in hun integratiebeleid te letten op zowel immigranten als nationale onderdanen en hen daarbij te betrekken, en om hun duidelijk mede te delen wat hun wederzijdse rechten en verantwoordelijkheden zijn.

2. Integratie impliceert eerbied voor de fundamentele waarden van de Europese Unie.

Iedere ingezetene van de EU moet zich aanpassen en zich strikt houden aan de fundamentele waarden van de Europese Unie en aan de wetten van de lidstaten. De bepalingen en waarden die in de Europese Verdragen zijn vastgelegd, dienen tegelijkertijd als vertrekpunt en kompas, omdat ze gemeenschappelijk zijn voor de lidstaten. Zij behelzen eerbied voor de beginselen vrijheid, democratie, eerbied voor de mensenrechten en de fundamentele vrijheden, en de rechtsstaat. Zij behelzen ook eerbiediging van de bepalingen van het Handvest van de grondrechten van de Unie, waarin de begrippen waardigheid, vrijheid, gelijkheid en non-discriminatie, solidariteit, burgerrechten en rechtvaardigheid zijn vastgelegd.

De lidstaten hebben tot taak actief te waarborgen dat alle ingezetenen, ook immigranten, op voet van gelijkheid het hele scala van waarden, rechten, verantwoordelijkheden en voorrechten die bij de wetten van de EU en de lidstaten zijn vastgesteld, begrijpen, en eerbiedigen en genieten, en er door worden beschermd. Denkbeelden en opvattingen die niet stroken met deze fundamentele waarden, kunnen de succesvolle integratie van immigranten in de nieuwe samenleving van hun gastland belemmeren en de samenleving in haar geheel nadelig beïnvloeden. Succesvolle integratiebeleidsmaatregelen en -praktijken die de isolering van bepaalde groepen voorkomen zijn dan ook een middel om ervoor te zorgen dat de gemeenschappelijke Europese en nationale waarden beter geëerbiedigd worden.

3. Werkgelegenheid is een cruciaal onderdeel van het integratieproces en is van essentieel belang voor de participatie van immigranten, voor de bijdrage van immigranten aan de samenleving van het gastland, en voor het zichtbaar maken van deze bijdragen.

Werkgelegenheid is voor immigranten een belangrijk middel om een zichtbare bijdrage te leveren aan de samenleving van de lidstaten en om in de samenleving van het gastland te participeren. Op de werkplek kan de integratie van immigranten worden gestimuleerd door de erkenning van in een ander land verworven kwalificaties, door opleidingen die vaardigheden aanbieden waar op de arbeidsvloer vraag naar is, en door een beleid en programma's die de toegang tot banen en de overgang naar werken vergemakkelijken. Het is ook belangrijk dat er voor immigranten, met name voor degenen die van plan zijn om te blijven, voldoende prikkels en kansen zijn om werk te zoeken en te krijgen.

Uit het feit dat specifieke maatregelen ter ondersteuning van immigranten in de Europese werkgelegenheidsstrategie zijn opgenomen, blijkt de grote invloed die de werkgelegenheid op het integratieproces heeft. Er moet meer gebruik worden gemaakt van de Europese werkgelegenheidsstrategie en het Europees proces inzake sociale integratie, gesteund door het Europees Sociaal Fonds (ESF), en van de lering die getrokken is uit het communautair initiatief Equal, om de doelstellingen van Lissabon te verwezenlijken en de bestrijding van alle vormen van discriminatie op de werkplek te bevorderen. De lidstaten moeten in samenwerking met de sociale partners bijzondere aandacht besteden aan en doeltreffende maatregelen nemen tegen discriminatie op grond van de etnische afkomst van de kandidaten in het aanwervingsbeleid van werknemers.

4. Basiskennis van de taal, de geschiedenis en de instellingen van de gastsamenleving is onontbeerlijk voor integratie; immigranten in staat stellen deze basiskennis te verwerven, is essentieel voor een succesvolle integratie.

Het belang van basiskennis van de taal, de geschiedenis en de maatschappij komt tot uiting in de steeds grotere nadruk die verscheidene lidstaten leggen op inleidende programma's die erop gericht zijn de meest geschikte instrumenten bijeen te brengen om het integratieproces te starten. Die programma's zullen de immigranten in staat stellen snel een plaats te vinden op de zeer belangrijke gebieden van werk, huisvesting, onderwijs en gezondheid en zullen op de langere termijn het proces van aanpassing aan de normen van de nieuwe samenleving op gang helpen brengen. Tegelijkertijd worden deze programma's strategische investeringen in het economische en sociale welzijn van de samenleving in haar geheel. Het zich eigen maken van de taal en de cultuur van de gastsamenleving dient een belangrijk streven te zijn. Ook de volledige eerbiediging van de taal en de cultuur van de immigranten en hun afstammelingen moet een belangrijk element in het integratiebeleid zijn.

5. Inspanningen op onderwijsgebied zijn van essentieel belang om immigranten, en met name hun nakomelingen, voor te bereiden om succesvollere en actievere deelnemers aan de samenleving te worden.

Onderwijs is een belangrijk middel om mensen voor te bereiden op participatie in de samenleving, vooral nieuwkomers. Levenslang leren en inzetbaarheid zijn echter niet de enige voordelen die het onderwijs oplevert. De overdracht van kennis over de rol en de werking van de maatschappelijke instellingen en regelingen en het doorgeven van de normen en waarden die het bindende element vormen in de werking van de maatschappij zijn eveneens een essentieel doel van het onderwijssysteem. Onderwijs bereidt mensen voor op een betere participatie in alle sectoren van het dagelijks leven en op interactie met anderen. Bijgevolg heeft onderwijs niet alleen positieve effecten op het individu, maar ook op de samenleving in haar geheel.

Onderwijsachterstand wordt gemakkelijk van generatie op generatie overgedragen. Daarom is het van wezenlijk belang dat bijzondere aandacht wordt besteed aan de onderwijsprestaties van degenen die het moeilijk hebben in het schoolsysteem. Gezien de kritieke rol die onderwijs speelt in de integratie van nieuwkomers in een samenleving - vooral vrouwen en kinderen -, moeten achterblijvende schoolprestaties, vroegtijdig schoolverlaten en alle vormen van delinquentie onder migrantenjongeren worden voorkomen en tot prioritaire gebieden voor beleidsmaatregelen worden gemaakt.

6. Niet-discriminerende toegang van immigranten tot de instellingen, alsook tot openbare en particuliere goederen en diensten, op voet van gelijkheid met nationale onderdanen is een essentiële grondslag voor een betere integratie.

Indien immigranten in staat moeten worden gesteld om ten volle te participeren in de samenleving van het gastland, moeten zij gelijk en eerlijk worden behandeld en tegen discriminatie worden beschermd. De EU-wetgeving verbiedt discriminatie op grond van ras of etnische afstamming in werkgelegenheid, onderwijs, sociale zekerheid, gezondheidszorg, toegang tot goederen en diensten, en huisvesting.

Derhalve zijn transparante voorschriften, duidelijk geformuleerde verwachtingen en voorzienbare voordelen voor immigranten die zich aan de wet houden, een eerste vereiste voor een beter immigratie- en integratiebeleid. Alle wettelijke uitzonderingen op die toegankelijkheid moeten legitiem en transparant zijn.

Toegang impliceert ook actief stappen ondernemen om ervoor te zorgen dat instellingen, beleid, huisvesting en diensten van de overheid zoveel mogelijk openstaan voor immigranten. Deze stappen moeten stroken met de uitvoering van de richtlijn van de Raad betreffende de status van langdurig ingezetenen van derde landen. Het is van belang na te gaan en te beoordelen hoe succesvol de overheidsinstellingen zijn in hun dienstverlening aan immigranten en er moeten voortdurend aanpassingen worden aangebracht.

Omgekeerd leiden onzekerheid en ongelijke behandeling tot gebrek aan eerbied voor de regels en kunnen immigranten en hun familie hierdoor sociaal en economisch gemarginaliseerd worden. De nadelige gevolgen van deze marginalisatie blijven generatie na generatie zichtbaar. Beperkingen op de rechten en voorrechten van niet-onderdanen moeten transparant zijn en mogen slechts worden doorgevoerd na bestudering van de gevolgen op het gebied van integratie, met name voor de nakomelingen van immigranten.

Tot slot kan het vooruitzicht van het verwerven van het burgerschap van een lidstaat een belangrijke impuls zijn voor integratie.

7. Frequente omgang tussen immigranten en burgers van de lidstaten is een fundamenteel mechanisme voor integratie. Gemeenschappelijke fora, interculturele dialoog, onderricht over immigranten en immigrantenculturen, en het bevorderen van de levensomstandigheden in het stadsmilieu versterken de interactie tussen immigranten en burgers van de lidstaten.

Integratie is een proces dat zich in eerste instantie op plaatselijk niveau afspeelt. De frequentie en kwaliteit van de privé-omgang en uitwisseling tussen immigranten en andere ingezetenen zijn kernelementen van meer integratie. Er zijn veel manieren om interactie aan te moedigen. Een belangrijk aspect is dat grotere nadruk wordt gelegd op de bevordering van het gebruik van gemeenschappelijke fora, interculturele dialoog, ruimten en activiteiten waar immigranten met andere mensen in de gastsamenleving interageren, en op het voortdurend onderrichten van de gastsamenleving over immigranten en immigrantenculturen. Een goede samenwerking tussen de verschillende betrokken actoren is noodzakelijk om deze processen te stimuleren.

Voorts zijn het uitvoeren van een actief anti-discriminatiebeleid, een antiracismebeleid en bewustmakingsactiviteiten om de positieve aspecten van een samenleving met diverse schakeringen te bevorderen in dit verband belangrijk.

Het niveau van de economische welvaart in buurtgemeenschappen, het veiligheidsgevoel, de toestand van publieke ruimten en het bestaan van stimulerende toevluchtsoorden voor immigrantenkinderen en -jongeren en andere levensomstandigheden zijn allemaal aspecten die invloed hebben op het imago van de mensen die in deze wijken wonen. In veel lidstaten is de immigrantenbevolking dikwijls in arme stadswijken geconcentreerd. Dit draagt niet bij tot een positief integratieproces. Positieve interactie tussen immigranten en de gastsamenleving en het stimuleren van deze interactie dragen bij tot een succesvolle integratie en zijn daarom noodzakelijk. Derhalve is ook verbetering van de leefomgeving noodzakelijk, d.w.z. fatsoenlijke huisvesting, goede gezondheidszorg, veiligheid in de wijk en kansen op onderwijs, vrijwilligerswerk en beroepsopleiding.

8. Het beleven, respectievelijk belijden van diverse culturen en religies is gewaarborgd krachtens het Handvest van de Grondrechten en dient gevrijwaard te worden, tenzij de praktijk in dezen botst met andere onschendbare Europese rechten of met nationaal recht.

De door immigranten meegebrachte culturen en religies kunnen bevorderen dat mensen elkaar beter gaan begrijpen, kunnen de overgang van immigranten naar de nieuwe samenleving vlotter doen verlopen en kunnen samenlevingen verrijken. Bovendien waarborgt het Handvest van de Grondrechten de vrijheid tot het beleven, respectievelijk belijden, van de eigen religie en cultuur. De lidstaten hebben een verplichting deze rechten te vrijwaren. Bovendien verbiedt de EU-wetgeving discriminatie op basis van religie of geloof in werkgelegenheid of beroep.

De lidstaten hebben echter ook een verantwoordelijkheid om te waarborgen dat het beleven, respectievelijk belijden van zijn cultuur en religie de individuele migrant er niet van weerhoudt andere grondrechten uit te oefenen of deel te nemen aan de samenleving van het gastland. Dit is met name belangrijk waar het gaat om de rechten en de gelijkheid van vrouwen, de rechten en de belangen van kinderen en de vrijheid tot het al dan niet praktiseren van een bepaalde godsdienst. Een constructieve sociale, interculturele en interreligieuze dialoog, onderwijs, een tactvol openbaar debat, steun voor culturele en religieuze uitingen waarin nationale en Europese waarden, rechten en wetten worden gerespecteerd (in tegenstelling tot uitingen waarin zowel de letter als de geest van deze waarden en rechten wordt geschonden) en andere niet-dwingende maatregelen zijn de middelen waarmee problemen in verband met onaanvaardbare culturele en religieuze praktijken die in strijd zijn met de grondrechten, bij voorkeur worden aangepakt. Indien de wet zulks vereist kunnen evenwel ook wettelijke dwangmaatregelen nodig zijn.

9. De deelname van immigranten aan het democratisch proces en de opstelling van integratiebeleid en -maatregelen, met name op lokaal niveau, ondersteunt hun integratie.

Wanneer immigranten een stem krijgen in de opstelling van beleid dat hun rechtstreeks aangaat, kan dit leiden tot een beleid dat de belangen van immigranten beter dient en hen meer het gevoel geeft erbij te horen. Waar mogelijk zouden immigranten betrokken moeten worden bij alle facetten van het democratische proces. Een gestructureerde dialoog tussen immigrantengroepen en regeringen zou een manier kunnen zijn om deze deelname te stimuleren en onderling begrip te kweken. Waar mogelijk zouden immigranten zelfs passief en actief kiesrecht kunnen krijgen en lid kunnen worden van politieke partijen. Wanneer ongelijke vormen van lidmaatschap en niveaus van betrokkenheid langer dan redelijk of noodzakelijk is, blijven bestaan, kunnen scheidslijnen en verschillen diepgeworteld raken. Alle lidstaten moeten hier dringend aandacht aan besteden.

10. Het opnemen van integratiebeleid en -maatregelen in alle betrokken beleidssectoren, bestuursniveaus en openbare diensten, vormt een belangrijke overweging bij de totstandkoming en uitvoering van het overheidsbeleid.

De integratie van immigranten wordt sterk beïnvloed door een breed gamma van beleidsmaatregelen, dat de institutionele bevoegdheden en de bestuursniveaus doorsnijdt. In dit verband moet bijzondere aandacht uitgaan naar de gevolgen van immigratie voor openbare diensten zoals onderwijs, sociale en overige diensten, met name op het niveau van de regionale en lokale besturen, om ervoor te zorgen dat de kwaliteitsnormen van deze diensten niet achteruitgaan. Daarom zijn niet alleen binnen de lidstaten, maar ook op Europees niveau maatregelen nodig om te waarborgen dat het aspect integratie bij de ontwikkeling en uitvoering van het algemene beleid wordt betrokken, terwijl er tegelijkertijd een specifiek gericht beleid wordt ontwikkeld voor de integratie van migranten.

Hoewel regeringen en overheidsinstellingen op alle niveaus belangrijke actoren zijn, zijn zij niet de enige. Integratie voltrekt zich op alle gebieden van het openbare en particuliere leven. Vele niet-gouvernementele actoren beïnvloeden het integratieproces van immigranten en kunnen een toegevoegde waarde hebben. Voorbeelden in dit verband zijn vakbonden, bedrijven, werkgeversorganisaties, politieke partijen, de media, sportclubs, en culturele, sociale en religieuze organisaties. Samenwerking, coördinatie en communicatie tussen al deze actoren zijn belangrijk voor een effectief integratiebeleid. Het is ook noodzakelijk dat zowel de immigranten als de overige leden van de samenleving van het gastland bij een en ander betrokken zijn.

11. Het ontwikkelen van duidelijke doelstellingen, indicatoren en evaluatiemechanismen is noodzakelijk voor bijstelling van het beleid, evaluatie van de vorderingen bij de integratie, en voor een doeltreffender informatie-uitwisseling.

Ongeacht het niveau waarop de beleidsinspanningen op het stuk van integratie plaatsvinden, is het belangrijk te weten of deze inspanningen doeltreffend zijn en tot vooruitgang leiden. Hoewel het meer een proces is dan een resultaat, kan integratie worden gemeten en kan beleid worden geëvalueerd. Een geheel van integratie-indicatoren, doelstellingen, evaluatiemechanismen en benchmarking kan de vooruitgang helpen meten en vergelijken, en kan trends en ontwikkelingen aan het licht brengen. Doel van een dergelijke evaluatie is dat geleerd wordt van ervaring, dat eventueel in het verleden gemaakte fouten worden vermeden, dat het beleid hieraan wordt aangepast en dat er belangstelling wordt getoond voor elkaanders inspanningen.

Wanneer de lidstaten op Europees niveau informatie over hun evaluatiewerktuigen delen en, waar passend, Europese criteria (indicatoren, benchmarks) en meetinstrumenten ten behoeve van vergelijkend leren ontwikkelen, zal het proces van kennisdeling meer zoden aan de dijk zetten. De uitwisseling van informatie heeft binnen de nationale contactpunten inzake integratie haar nut reeds bewezen. Dankzij informatie-uitwisseling worden de verschillende fasen, waarin de lidstaten zich bevinden in de ontwikkeling van hun eigen integratiebeleid en -strategieën, in aanmerking genomen."

* * *

*

Tijdens de lunch werd de Raad door het voorzitterschap geïnformeerd over de recente gebeurtenissen in Nederland na de moord op filmregisseur Theo van Gogh.

De Raad is door Gijs de Vries, coördinator voor terrorismebestrijding van de EU, op de hoogte gebracht over de situatie met betrekking tot diverse documenten over terrorismebestrijding.

Opgemerkt dient te worden dat de volgende documenten voor de bijeenkomst op 17 december 2004 moeten worden ingediend:

- een actualisering van het actieplan/draaiboek,
- een voortgangsverslag over de integratie van een inlichtingencapaciteit in het secretariaat-generaal van de Raad,
- een samenhangende algemene aanpak voor een verdere intensivering van de bestrijding van de financiering van terrorisme,
- een alomvattende strategie om de bescherming van kritieke infrastructuren te verbeteren,
- maatregelen ter bevordering van de civiele bescherming,
- concrete voorstellen voor de volledige integratie van de bestrijding van het terrorisme in het externebetrekkingenbeleid van de EU,
- een evaluatie van de clausules inzake terrorismebestrijding van de EU, en
- een conceptueel kader over de EVDB-dimensie bij terrorismebestrijding.

ANDERE GOEDGEKEURDE PUNTEN**INSTITUTIONELE ZAKEN****Benoeming van de voorzitter en de overige leden van de Commissie**

De Raad heeft een besluit aangenomen waarbij de voorzitter en de overige leden van de Commissie van de Europese Gemeenschappen worden benoemd voor de periode van 22 november 2004 tot en met 31 oktober 2009. Het besluit wordt van kracht op 22 november 2004 (14475/04).

De volgende personen worden benoemd:

– als voorzitter:

de heer José Manuel DURÃO BARROSO

– als leden:

de heer Joaquín ALMUNIA AMANN

de heer Jacques BARROT

de heer Joe BORG

de heer Stavros DIMAS

mevrouw Benita FERRERO-WALDNER

de heer Ján FIGEL

mevrouw Mariann FISCHER BOEL

de heer Franco FRATTINI

mevrouw Dalia GRYBAUSKAITE

mevrouw Danuta HÜBNER

de heer Siim KALLAS

de heer László KOVÁCS

mevrouw Neelie KROES

de heer Markos KYPRIANOU

de heer Peter MANDELSON

de heer Charlie McCREEVY

de heer Louis MICHEL
de heer Andris PIEBALGS
de heer Janez POTOČNIK
mevrouw Viviane REDING
de heer Olli REHN
de heer Vladimír ŠPIDLA
de heer Günter VERHEUGEN
mevrouw Margot WALLSTRÖM.

De Raad, in de samenstelling van staatshoofden en regeringsleiders, heeft op 29 juni 2004 de heer José Manuel DURÃO BARROSO voorgedragen als de persoon die hij voornemens is tot voorzitter van de Commissie te benoemen.

Het Europees Parlement heeft die voordracht bij Resolutie van 22 juli 2004 goedgekeurd.

Bij Besluit 2004/753/EG, Euratom van 5 november 2004, waarbij Besluit 2004/642/EG, Euratom wordt ingetrokken, heeft de Raad in overeenstemming met de voorgedragen voorzitter van de Commissie de lijst vastgesteld van de overige personen die hij voornemens is tot lid van de Commissie te benoemen.

Middels stemming op 18 november 2004 heeft het Europees Parlement de benoeming van de voorzitter en van de overige leden van de Commissie als college goedgekeurd.

JUSTITIE EN BINNENLANDSE ZAKEN

Terrorismefinanciering - Verdrag van de Raad van Europa *

De Raad heeft een gemeenschappelijk standpunt vastgesteld over de herziening van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven (13343/04).

In het kader van de lopende onderhandelingen in de Raad van Europa steunt de Unie de opstelling van een aanvullend protocol bij het Verdrag, dat van toepassing moet zijn op de bestrijding van de financiering van het terrorisme, en moet leiden tot nauwere samenwerking in strafzaken met betrekking tot informatieverstrekking over bankrekeningen.

De Raad heeft tevens een besluit aangenomen waarbij de Commissie wordt gemachtigd om onderhandelingen over het aanvullend protocol te openen in het kader van de besprekingen in het Comité van deskundigen van de Raad van Europa (14643/04).

Westelijke Balkan: Bestrijding van georganiseerde criminaliteit - Conclusies van de Raad

De Raad nam de volgende conclusies aan:

- "1. De Raad heeft met veel belangstelling nota genomen van het verslag over concrete maatregelen die moeten worden genomen ter opvoering van de bestrijding van uit de Westelijke Balkan afkomstige, of ermee verbonden, georganiseerde criminaliteit, dat de Groep vrienden van het voorzitterschap heeft opgesteld overeenkomstig het mandaat dat de Raad in zijn besluit van 19 februari 2004 had verstrekt; de Raad betuigt zijn steun en engagement voor een intensievere bestrijding van uit de Westelijke Balkan afkomstige, of ermee verbonden, georganiseerde criminaliteit.
2. De Raad benadrukt dat het, zoals in het verslag wordt gesteld, noodzakelijk is:
 - 2.1. een EU-platform te ontwikkelen voor de doeltreffende uitwisseling van gegevens en inlichtingen met betrekking tot uit de Westelijke Balkan afkomstige, of ermee verbonden, georganiseerde criminaliteit. Hiertoe wordt een netwerk van functionarissen voor inlichtingenproductie (IDO's) opgezet om de uitwisseling van recherche-informatie en -inlichtingen tussen nationale diensten en EU-instanties te ondersteunen, waardoor het netwerk van verbindingsofficieren wordt versterkt en de inzet van de politie- en douanemissies van de EU toeneemt, zulks overeenkomstig hun huidige mandaten en door een beter gebruik te maken van de bestaande middelen voor een meer doeltreffende uitwisseling van informatie en inlichtingen in de regio;
 - 2.2. de operationele samenwerking met de Westelijke-Balkanstaten te verbeteren door de rol van Europol en de Task Force van hoofden van politie van de EU verder uit te bouwen en door de inzet en de steun van de EU en de lidstaten voor de wetshandhavingseenheden van de Westelijke Balkan te verhogen;
 - 2.3. de staten van de Westelijke Balkan en Zuidoost-Europa aan te moedigen tot en te steunen bij de ontwikkeling van hun nationale en regionale capaciteiten en samenwerking, door hen te verzoeken de verplichtingen na te komen die zijn aangegaan in het kader van het JBZ-Forum van Thessaloniki, en door de ontwikkeling van regionale samenwerkingsinstrumenten en de uitvoering van andere aanbevelingen in het verslag, zoals weergegeven in punt 3.3 aan te moedigen. De Raad acht het van prioritair belang om niveaus van gegevensbescherming te bereiken die overeenstemmen met de EU-normen.

3. Daartoe zal de Raad:
- 3.1. rekening houdend met de verschillende contexten in elke van de Westelijke-Balkanstaten en met het feit dat bestaande initiatieven in deze sector de toebedeelde rol kunnen spelen, de betrokken Raadsinstanties opdragen onmiddellijk te beginnen met het opstellen van een plan als een eerste stap voor het opzetten van een netwerk van IDO's van de EU voor alle Westelijke-Balkanlanden. Hiertoe dient het reeds in de Westelijke-Balkanlanden aanwezige betrokken personeel van de EU en de lidstaten een nieuwe taak te krijgen als EU-functionarissen voor inlichtingenproductie en te worden belast met de verantwoordelijkheid voor de ondersteuning van en het toezicht op de uitwisseling van recherche-informatie en -inlichtingen tussen nationale diensten en de EU-lidstaten, Europol en andere landen, een en ander met inachtneming van de aanbevelingen van het verslag dienaangaande;
- 3.2. verzoeken dat, vooral met betrekking tot de Westelijke-Balkanlanden, alle lidstaten Besluit 2003/170/JBZ van de Raad betreffende het gezamenlijk gebruik van verbindingsofficieren onverwijld uitvoeren en daartoe:
- afspreken dat er in ieder land een staat de leiding neemt om regelmatig nationale bijeenkomsten te organiseren voor de uitwisseling van strategische en operationele informatie, met inachtneming van de aanbevelingen van het verslag dienaangaande;
- het voorzitterschap, daarin bijgestaan door het secretariaat-generaal van de Raad, verzoeken om per voorzitterschap een regionale vergadering te beleggen met alle verbindingsofficieren in de Westelijke Balkan om strategische en operationele informatie uit te wisselen;
- 3.3. opdracht geven dat alle EU-instrumenten die in de regio zijn ingezet, in het bijzonder de politie- en douanemissies, een actievere en meer coördinerende rol spelen in de bestrijding van georganiseerde criminaliteit door de uitwisseling van recherche-informatie en de ontwikkeling van de nodige capaciteiten binnen lokale rechtshandavingsinstanties centraal te stellen. De ervaring die met de externe politieke operaties is opgedaan zal bijdragen tot de verbetering van de interne veiligheid van de Europese Unie;
- 3.4. opdracht geven dat de Groep Europol en/of andere betrokken Raadsinstanties de rol van Europol als partner voor de Westelijke Balkan verder uitbouwen, met inachtneming van de aanbevelingen van het verslag dienaangaande;
- 3.5. verzoeken dat de Task Force van hoofden van politie, in het kader van hun bevoegdheden, een actieve rol speelt bij de bestrijding van uit de Westelijke Balkan afkomstige, of ermee verbonden, georganiseerde criminaliteit, met inachtneming van de aanbevelingen van het verslag dienaangaande, meer bepaald door
- te bepalen welke criminele activiteiten en structuren [...] moeten worden onderzocht, op basis van een inlichtingenbeoordeling door Europol;

- 3.6. de lidstaten verzoeken om op het vlak van georganiseerde criminaliteit nauw samen te werken met de onderzoeksdiensten van de Westelijke-Balkanstaten;
 - 3.7. de lidstaten verzoeken om alle opleidingen inzake operationele wetshandhaving in de Westelijke Balkan te coördineren in samenwerking met alle relevante regionale structuren;
 - 3.8. aanmoedigen dat de Commissie en de speciale vertegenwoordiger van de EU het coördinatiesysteem in de Westelijke-Balkanstaten [...] normaliseren, zodat het alle sectoren van bijstand voor institutionele opbouw/capaciteitsopbouw omvat, met inachtneming van de bestaande coördinatie-instanties (CARDS-Comité). Er dient tevens werk te worden gemaakt van de ontwikkeling van een evolutief overzicht van internationale bijstand aan de regio.
4. Naast de overwegingen betreffende wetshandhaving in het verslag van de Vrienden van het voorzitterschap beklemtoont de Raad tevens het belang van een betere justitiële samenwerking in strafrechtelijke aangelegenheden met de landen van de Westelijke Balkan.
 5. De Raad bevestigt dat hij vóór eind 2005 op deze kwestie zal terugkomen en verzoekt alle relevante Raadsinstanties en de Task Force van hoofden van politie om voor die tijd bij de Raad verslag uit te brengen over de vooruitgang die met de uitvoering van bovengenoemde conclusies is geboekt. De Multidisciplinaire Groep georganiseerde criminaliteit dient tegen einde juni 2005 een eerste evaluatie te verrichten van de vooruitgang bij de uitvoering van deze aanbevelingen."

Minimumnormen voor de procedures voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus *

De Raad heeft overeenstemming bereikt over een algemene oriëntatie met betrekking tot het gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende minimumnormen voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (14203/04). De tekst van de ontwerp-richtlijn zal worden toegezonden aan het Europees Parlement, dat opnieuw zal worden geraadpleegd vooraleer de Raad de richtlijn zal goedkeuren.

Deze richtlijn beoogt de vaststelling van gelijkwaardige procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus. Zij behelst:

- basisbeginselen en waarborgen in verband met de asielprocedure (bijvoorbeeld toegang tot de asielprocedure, recht te worden gehoord, toegang tot vertolking, toegang tot vertegenwoordiging door een advocaat en detentie);

- procedures in eerste aanleg (bijvoorbeeld het voorzien in een onderzoeksprocedure, criteria om de rangorde van behandeling van asielaanvragen te bepalen en de behandeling van de aanvragen te bespoedigen, de beginselen betreffende het veilig land van herkomst, procedures aan de grenzen); en
- beroepsprocedures.

De Raad heeft tevens beslist om de opstelling van een gemeenschappelijke lijst van veilige landen van herkomst uit te stellen tot na de aanneming van de richtlijn, omdat op dit ogenblik geen overeenstemming over die lijst kan worden bereikt.

EXTERNE BETREKKINGEN

Graden van samenwerking op beveiligingsgebied met Zwitserland en Kroatië

De Raad heeft overeenstemming bereikt over de graad van samenwerking inzake beveiligingsprocedures voor de uitwisseling van gerubriceerde gegevens met Zwitserland en Kroatië.

ECONOMISCHE EN FINANCIËLE ZAKEN

BTW - Duitsland - Uitgaven voor goederen en diensten

De Raad heeft een beschikking aangenomen houdende verlenging van de machtiging van Duitsland om een afwijkende maatregel toe te passen waarbij het recht op aftrek van de BTW kan worden uitgesloten wanneer het de BTW betreft op uitgaven voor goederen en diensten die voor meer dan 90% van het totale gebruik voor de privé-behoefte van de belastingplichtige of diens werknemers, of meer in het algemeen voor andere dan bedrijfsdoeleinden worden gebruikt (14274/04).

Deze bijzondere maatregel wijkt af van de algemene regels inzake de omzetbelasting krachtens Richtlijn 77/388/EEG.

De maatregel is van toepassing tot en met 31 december 2009.

ONTWIKKELINGSBELEID

ACS - Begroting van het Centrum voor de ontwikkeling van het bedrijfsleven

De Raad heeft overeenstemming bereikt over een ontwerp-besluit tot vaststelling van de begroting van het Centrum voor de ontwikkeling van het bedrijfsleven voor 2005, dat ter goedkeuring zal worden toegezonden aan het ACS-EG-Comité van Ambassadeurs (2138/04).

EUROPEES VEILIGHEIDS- EN DEFENSIEBELEID

Uitwisseling van gerubriceerde gegevens - Roemenië

De Raad heeft een besluit aangenomen houdende goedkeuring van de sluiting van een overeenkomst met Roemenië inzake beveiligingsprocedures voor de uitwisseling van gerubriceerde gegevens (12472/04).

HANDELSBELEID

EU/Oekraïne - Overeenkomst betreffende ijzer- en staalproducten *

De Raad heeft een besluit aangenomen houdende goedkeuring van de sluiting van een overeenkomst met Oekraïne betreffende de handel in bepaalde ijzer- en staalproducten voor 2004, alsmede een verordening met de nodige uitvoeringsbepalingen, met het oog op de vervanging van de specifieke regelingen die de partijen de afgelopen jaren voor deze producten hebben toegepast (13023/04 en 13027/04).

In de verordening worden bestuursrechtelijke en beheersbepalingen alsook kwantitatieve beperkingen voor de invoer van voornoemde producten vastgesteld.

De overeenkomst zal worden gebruikt als basis voor de onderhandelingen over een nieuwe overeenkomst voor 2005-2006.

VISSERIJ

Visserijcommissie voor de Middellandse Zee - Stemrecht

De Raad heeft een besluit aangenomen over de wijziging van de verklaring van de Europese Gemeenschap inzake de uitoefening van bevoegdheid en stemrecht, voorgelegd aan de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (13521/04).

De verklaring bepaalt dat de Europese Gemeenschap exclusief bevoegd is voor aangelegenheden in verband met het beheer en de instandhouding van de levende rijkdommen, dat de lidstaten bevoegd zijn voor organisatorische aangelegenheden en dat voor andere aangelegenheden een gedeelde bevoegdheid geldt.

De Europese Gemeenschap heeft in juli 2000 de vaststelling van een eigen begroting voor de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) goedgekeurd, in het kader van de overeenkomst met die organisatie.

De invoering van een eigen begroting brengt met zich mee dat de Gemeenschap daaraan financieel zal moeten bijdragen; daartoe moet de verklaring inzake de bevoegdheid en het stemrecht in voornoemde organisatie worden gewijzigd. De GFCM is volledig afhankelijk van de begroting van de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) van de Verenigde Naties.

TRANSPARANTIE

Toegang van het publiek tot documenten

De Raad heeft het antwoord op het confirmatief verzoek 26/c/01/04 goedgekeurd; de Deense, de Nederlandse, de Finse en de Zweedse delegatie stemden tegen (14242/04).

BENOEMINGEN

Economisch en Sociaal Comité

De Raad heeft besluiten aangenomen houdende benoeming van:

- de heer Peter KORN tot lid van het Economisch en Sociaal Comité, ter vervanging van mevrouw Dagmar BOVING, voor de verdere duur van haar ambtstermijn, d.w.z. tot en met 20 september 2006 (14237/04).
 - de heer Vitalijs GAVRILOVS tot lid van het Economisch en Sociaal Comité, ter vervanging van mevrouw Ieva JAUNZEME, voor de verdere duur van haar ambtstermijn, d.w.z. tot en met 20 september 2006 (14236/04).
 - de heer Alfred GEISSLER tot lid van het Economisch en Sociaal Comité, ter vervanging van de heer Ulrich FREESE, voor de verdere duur van diens ambtstermijn, d.w.z. tot en met 20 september 2006 (13895/04).
-